

สาระ: ลูก ๆ ที่แสนหวาน ชีพบาบาไม่ได้คาดหวังให้ลูก ๆ ของท่านรับใช้ท่านเมื่อท่านแก่ชรา ท่านไม่มีวันแก่ชรา เพียงพ่อเท่านั้นคือผู้รับใช้ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน

คำถาม: ชีพบาบาเจ้าผู้ไร้เดียงสาคือลูกค้าที่ยิ่งใหญ่ที่สุด (the biggest Customer) ของลูก ๆ ทั้งหมดอย่างไร?

คำตอบ: บาบาวุฒา: พ่อเป็นลูกค้าที่ไร้เดียงสาอย่างยิ่งที่พ่อซื้อสิ่งเก่า ๆ ทั้งหมดที่ลูกมีและเป็นการตอบแทนพ่อให้ทุกสิ่งใหม่แก่ลูก
ลูกพูดว่า: บาบา ร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดนี้เป็นของท่าน เพื่อเป็นการตอบแทนลูกได้รับร่างที่สวยงามและทรัพย์สินสมบัติที่ไม่มีขีดจำกัด

เพลง: ไม่มีใครพิเศษสุดเช่นเจ้าผู้ไร้เดียงสา...

โอม ซานติ พวกเขาร้องเพลงนี้ในหนทางบัดดี พ่อบอกความหมายของเพลงทั้งหมดที่เป็นของหนทางบัดดีแก่ลูกด้วยเช่นกัน ลูก ๆ เข้าใจด้วยเช่นกันว่าใครที่เรียกว่าเป็นเจ้าผู้ไร้เดียงสา เหล่าเทพไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นเจ้าผู้ไร้เดียงสา ได้มีการจดจำกันว่าสุดท้ายได้ให้ชาวสองกำมือและได้รับปราสาทราชวังเป็นการตอบแทน แต่เป็นเวลานานเพียงไร? เป็นเวลา 21 ชาตเกิด ลูก ๆ เข้าใจว่าพ่อได้มาอย่างแท้จริงและให้ปราสาทราชวังที่ประดับประดาด้วยเพชรพลอยแก่ชาวบาร์ด เพื่อเป็นการตอบแทนสำหรับอะไร? ลูก ๆ พูดว่า: บาบา ร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดนี้เป็นของท่าน ทั้งหมดนี้เป็นท่านได้ให้ไว้ เมื่อใครบางคนมีลูก พวกเขาก็พูดว่าพระเจ้าได้ให้ลูกคนนั้น พวกเขาแม้กระทั่งพูดว่าพระเจ้าได้ให้ทรัพย์สินสมบัติแก่พวกเขา ใครพูดเช่นนั้น ดวงวิญญาณ พระเจ้า พ่อได้ให้สิ่งนั้น พ่อพูดว่า: ลูกต้องให้ทุกสิ่งแก่บาบาในเวลานี้ เพื่อเป็นการตอบแทนสำหรับสิ่งนั้น พ่อจะโยกย้ายลูกไปสู่ร่างที่สวยงามและให้ทรัพย์สินสมบัติที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามท่านได้ให้สิ่งนั้นแก่ใคร? แน่อนที่ท่านได้ให้สิ่งนั้นแก่ลูก ๆ ลูกเคยได้รับทรัพย์สินสมบัติเป็นเวลาชั่วคราจากพ่อทางร่างของลูก พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้ให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่เรา พ่ออธิบาย: มีความแตกต่างเหมือนกับกลางวันและกลางคืนระหว่างบัดดีและความรู้ ในหนทางบัดดีลูกได้รับทุกสิ่งเป็นเวลาชั่วครา เมื่อลูกมีทรัพย์สินสมบัติลูกก็มีความสุข อย่างไรก็ตามโดยที่ไม่มีทรัพย์สินสมบัติผู้คนที่มิประสบการณของความทุกข์มากมายอย่างยิ่ง ลูก ๆ รู้ว่าบาบาได้ให้ทรัพย์สินสมบัติที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกและเหตุนี้เองลูกจึงมิประสบการณของความทุกข์ ไม่มีการขาดความสุขในดินแดนแห่งความสุข พวกเขาทั้งหมดมีอาณาจักรของเขาเอง นั่นเรียกว่าอาศรมของการครองเรือนที่บริสุทธิ์ พ่อฉันไร้เดียงสาอย่างยิ่ง! เพียงแต่ดูว่าท่านนำอะไรไปจากลูกและท่านให้อะไรแก่ลูกตอบแทน! พ่อฉันเป็นลูกค้าที่ดีมาก! ถึงอย่างไรพ่อก็เป็นลูกค้าของลูก ๆ ของเขา: ท่านที่ลูกเกิดมาทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดก็เป็นของเขา ลูกคนอื่น ๆ นั้นมีขีดจำกัด ในขณะที่ผู้เดียวนี้คือเจ้าผู้ไร้เดียงสาที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านคือลูกค้าของลูก ๆ ที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อพูดว่า: พ่อได้มาจากอาณาเขตสูงสุด พ่อรับทุกสิ่งเก่าที่ลูกมีและให้ทุกสิ่งใหม่แก่ลูกในโลกใหม่ เหตุนี้เองท่านจึงเรียกได้ว่าเป็นผู้ประทาน ไม่มีผู้ประทานอื่นใดเป็นเช่นผู้เดียวนี้ ท่านทำงานรับใช้ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน พ่อพูดว่า: พ่อฉันไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน พ่อไม่ได้มีความคาดหวังใด พ่อไม่ได้พูดว่าเป็นหน้าที่ของลูก ๆ ที่จะดูแลพ่อที่แก่ชราของลูกเพราะพ่อฉันได้ดูแลลูกมา ไม่เลย เป็นกฎที่ลูกนั้นต้องดูแลพ่อของพวกเขาเมื่อพ่อเขานั้นแก่ลง พ่อฉันไม่มีวันแก่ ท่านนั้นหนุ่มเสมอ ดวงวิญญาณนั้นไม่มีวันแก่ ลูกรู้ว่าพ่อทางร่างก็คาดหวังว่าลูก ๆ ของเขาจะรับใช้เขาเมื่อเขาแก่ลง แม้ว่าเขาให้ทุกสิ่งแก่ลูก ๆ ของเขาไปแล้ว เขาก็ยังคงรับการรับใช้จากลูก ๆ ของเขา ชีพบาบาพูดว่า: พ่ออยู่เหนือผลกระทบของประสบการณ์ของสิ่งใด ๆ (อะโบลิต้า) พ่อไม่รับประทานอะไร พ่อเพียงแต่มาเพื่อให้ความรู้แก่ลูก ๆ ผู้เป็นจิตวิญญาณสูงส่งหนึ่งท่าน และอธิบายแก่จิตวิญญาณ(spirits) จิตวิญญาณรับฟังและทำทุกสิ่ง จิตวิญญาณนำเอาสันสการ์ไปและเขาได้รับร่างกายบนพื้นฐานของสันสการ์นั้น มนุษย์ที่มีความคิดเห็นมากมาย บ้างพูดว่าจิตวิญญาณ (ดวงวิญญาณ) คือพระเจ้าและมีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำ พวกเขาพูดด้วยเช่นกันว่าดวงวิญญาณนั้นมีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำ หากดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันเหตุใดพวกเขาจึงพูดว่า: “ดวงวิญญาณบาปและดวงวิญญาณบุญ?” หากดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันควรจะกล่าวว่า “ร่างที่เป็นบาปและร่างที่เป็นบุญ” เวลานี้ลูกรู้ว่าพ่อทางจิตของดวงวิญญาณกำลังสอนลูก ๆ จิตวิญญาณด้วยร่างนี้ พวกเขาปลุกเรียกดวงวิญญาณ พวกเขาพูดว่า: ดวงวิญญาณของพ่อของฉันได้มาที่นี่และลิ้มรสสิ่งนี้ เป็นดวงวิญญาณที่ลิ้มรสทุกสิ่ง พ่อไม่ได้พูดเช่นนั้น ท่านอยู่เหนือประสบการณ์ของสิ่งใด ๆ (อะโบลิต้า) เมื่อดวงวิญญาณมากก็เป็นพราหมณ์ที่ได้รับเลี้ยงอาหาร ดวงวิญญาณต้องเข้าไปในใครบางคน การเลี้ยงอาหารพราหมณ์ ฯลฯ คือเรื่องธรรมดาในบาร์ด พวกเขาปลุกเรียกดวงวิญญาณและแล้วก็ถามสิ่งต่าง ๆ มากมายแก่ดวงวิญญาณนั้น บางคำตอบที่พวกเขาได้รับออกมาถูกต้อง การเลี้ยงอาหารแก่ดวงวิญญาณที่ล่วงลับไปแล้วนั้นถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วย ลูกไม่ควรจะประหลาดใจกับสิ่งนี้ พ่อบอกความลับของละครแก่ลูกในสาระสำคัญ ท่านไม่สามารถให้คำอธิบายที่เป็นรายละเอียดของละครจะใช้เวลาเป็นหลายปีที่จะอธิบายเกี่ยวกับแต่ละคน ลูก ๆ ได้รับการสอนที่ตายดวยอย่างยิ่ง มีเพลงที่ว่า: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา มาและชำระพวกเราให้บริสุทธิ์เถิด ชื่อของท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ บราห์มา วิษณุและชางก้า ไม่สามารถเรียกว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เพียงพ่อเท่านั้นที่เรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์และผู้ปลดปล่อย ท่านนั้นเรียกว่าเป็นผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้

ประธานความสุขด้วย ท่านไม่มีตัวตน ไปดูทีวีแล้วลูกจะเห็นสัญลักษณ์รูปไข่ที่นั่น แน่หนอนที่ท่านเคยมีชีวิตอยู่ในรูปที่มีชีวิต ซึ่งเหตุนี้เองท่านจึงได้รับการกราบไหว้บูชา เหล่าเทพนั้นเคยมีชีวิตอยู่ในรูปที่มีชีวิตด้วย และเหตุนี้เองพวกเขาจึงได้รับการยกย่อง เหนือท่านเคยคงอยู่ในรูปที่มีชีวิต และเหตุนี้เองผู้คนจึงเก็บภาพถ่ายของเขาไว้และยกย่องเขา เมื่อใครบางคนได้ทำบางสิ่งดีในช่วงชีวิตของเขา ผู้คนก็สร้างรูปปั้นของผู้นั้นและยกย่องเขา เพียงผู้ที่บริสุทธิ์เท่านั้นที่ได้รับการกราบไหว้บูชา ไม่มีมนุษย์ใดสามารถได้รับการกราบไหว้บูชา พวกเขาไม่สามารถได้รับการกราบไหว้บูชา เพราะพวกเขาเกิดมาจากกิเลส เหล่าเทพนั้นได้รับการกราบไหว้บูชา เพราะพวกเขานั้นบริสุทธิ์อย่างสม่ำเสมอ ลูกรู้ว่าพ่อได้มาและเวลานี้ได้มาอีกครั้งในยุคแห่งการบรรจบพบกันเพื่อก่อตั้งสวรรค์ ในภายหลังอาณาจักรของราวันจะเริ่มต้นในยุคทองแดง เมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มต้น พวกเขาได้สร้างวัดแก่ข้าในไม่ช้า เวลานี้ท่านกำลังบอกความรู้นี้แก่ลูกในรูปที่มีชีวิต ท่านคือสัจจะ และเป็นผู้มีชีวิต ผู้คนที่ร้องสรรเสริญท่าน ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนนั้นต้องการร่างกาย พ่อมาและทำให้โลกเป็นสวรรค์ ลูกทำความเพียรพยายามที่จะปกครองในสวรรค์นั้น ลูกกำลังจะกลายเป็นชาวสวรรค์ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ที่ไม่มีตัวตนคือมหาสมุทรแห่งความรู้ แต่ท่านได้ให้ความรู้แก่ลูกอย่างไร? ท่านพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างนี้ เพราะนี่คือบทบาทของพ่อในละคร พ่อรับการคำจูนของวัดฤทธ พ่อก้าวเข้ามาในผู้คนที่เคยเป็นอันดับหนึ่ง และเวลานี้อยู่ในตอนสุดท้ายของชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา และพ่อได้ให้ชื่อเขาว่าบราห์มา เริ่มแรกเมื่อลูกทั้งหมดเคยอยู่ในบัตติ (เตาอบ) ได้มีการให้ชื่อกับลูกๆ หลายต่อหลายคน อย่างไรก็ตาม หลายต่อหลายคนได้จากไป ดังนั้นจะมีประโยชน์อะไรในการตั้งชื่อให้กับพวกเขา? หากลูกเคยได้ยินชื่อนั้น ลูกก็จะตะลึงงัน! ชื่อที่นาสนุกสนานมากมายอย่างยิ่งได้มีการให้ไว้แก่ทุกคนในครั้งเดียว ผู้นำศาสน์เคยนำชื่อต่างๆ มา แน่หนอนที่ลูกควรจะได้รับชื่อนั้นไว้ เมื่อชัชยาซีได้มีการสละละทิ้งก็ได้มีการเปลี่ยนชื่อของพวกเขา พวกเขาจากบ้านและครอบครัวของเขาไป ลูกไม่ได้จากบ้านของลูกๆ ลูกละทิ้งและเป็นของบราห์มา และถึงอย่างไรลูกก็เป็นของข้า ลูกพูดว่า บัพดาตา นั้นไม่ได้เกิดขึ้นเช่นนี้สำหรับชัชยาซี แม้ว่าพวกเขาเปลี่ยนชื่อของเขา พวกเขาไม่ได้พบกับบัพดาตา พวกเขาเพียงแค่พบกับกูรู หะฐะโยคีนันคือผู้สละละทิ้งที่มีชีวิตจำกัด ในขณะที่ราชาโยคคือผู้สละละทิ้งที่ไม่มีชีวิตจำกัด ดังนั้นมีความแตกต่างเหมือนกับกลางวันและกลางคืน ได้มีการจดจำกันว่า: ความรู้ บัคตีและการวางเฉย พวกเขาเองมีการวางเฉยด้วยเช่นกัน แต่พวกเขามีการวางเฉยในบ้านและครอบครัวของเขา ในขณะที่ลูกมีการวางเฉยในทั้งโลก พวกเขาไม่เข้าใจว่าโลกนั้นเปลี่ยนไป ลูกนั้นมีการวางเฉยที่ไม่มีชีวิตจำกัด โลกนี้ต้องจบสิ้น โลกใหม่กำลังมีการสร้างขึ้นเพื่อลูก ลูกต้องไปที่นั่น แต่ลูกไม่สามารถไปที่นั่นโดยที่ไม่กลับมาบริสุทธิ์ ได้สัมผัสหัวใจของลูกว่า อย่างแท้จริงที่เคยเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพในโลกใหม่ เวลานี้พ่อกำลังก่อตั้งสิ่งนั้น ลูกรู้ว่าลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญด้วยการจดจำชีพบาบา สิ่งนี้ง่ายตายอย่างยิ่งแต่ลูกล้มที่จะจดจำท่าน ขนบธรรมเนียมประเพณีของหนทางบัคตีนั้นแตกต่างไปอย่างสิ้นเชิง ไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ แน่หนอนที่ทุกคนต้องกลับมาใช้ชาติเกิด มีครั้งเดียวเท่านั้นที่จะกลับบ้าน การพูดว่าผู้นั้นผู้นี้ได้บรรลุถึงการหลุดพ้นเป็นนิรันดร์นั้นคือการพูดเท็จ พ่อพูดว่า: ไม่มีดวงวิญญาณใดสามารถกลับบ้านได้ระหว่างกลางของการละเล่น ไม่เช่นนั้นแล้วการละเล่นทั้งหมดก็จะเสียหายไป แน่หนอนที่ทุกคนต้องไปผ่านสภาพสาโท ราโจและทาโม ผู้คนมากมายอย่างยิ่งได้มาที่นี่เพื่อให้ได้การหลุดพ้นตลอดไป แต่ได้มีการอธิบายแก่พวกเขาแล้วว่า ไม่ได้มีสิ่งใดเช่นการหลุดพ้นตลอดไปนั้น ละครถูกกำหนดไว้แล้วเป็นนิรันดร์ ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ เมื่อแมลงวันบินผ่านที่นี่ ก็จะบินผ่านที่นี่ในวิธีการเดียวกันใน 5000 ปี ลูกรู้ว่าบาบานั้นไร้เดียงสาเพียงไร พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์มาจากอาณาเขตสูงสุดของท่านเพื่อเล่นบทบาท ท่านอธิบายว่าละครนี้ถูกสร้างอย่างไรและนักแสดงหลักในละครคือใคร พวกเขาได้มีรายชื่อของผู้ที่มั่งคั่งที่สุดในทั้งโลกและพวกเขาได้ลงรายชื่อนั้นไว้ตามลำดับกันไป ลูกรู้ว่าใครนั้นมั่งคั่งที่สุด พวกเขาพูดว่าเป็นอเมริกา แต่ลูกรู้ว่ามั่งคั่งที่สุดคือลักษมีและนารายณ์เมื่อพวกเขาอยู่ในสวรรค์ ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อจะกลับมามั่งคั่งที่สุดในอนาคต นี่คือการวิ่งแข่ง(race) จะมีใครที่มั่งคั่งเท่ากับลักษมีและนารายณ์ไหม? พวกเขาเหล่านั้นแม้กระทั่งได้สร้างเรื่องราวของตะเกียงวิเศษของอาละดิน เมื่อเขาปรบมือ สมบัติที่มีค่าของคูเบอร์ก็ปรากฏขึ้น พวกเขาได้สร้างการละเล่นที่หลากหลายเช่นนั้นมากมาย ในเวลานี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกนั้นจะจากร่างนี้แล้วไปสู่สวรรค์ ลูกจะได้รับสมบัติที่มีค่าที่ไม่มีชีวิตจำกัด พ่อพูดว่า: เมื่อลูกจดจำพ่อมายาก็จะวิ่งหนีไปจากลูกอย่างสมบูรณ์ เมื่อลูกไม่จดจำพ่อยาก็คุกคามลูก ลูกพูดว่า: บาบา พายุมากมายของมายาพาหามัน อัจชะ จดจำพ่อด้วยความรักเป็นอย่างมากแล้วพายุนั้นก็จะเป็นหนีไป พวกเขาเพียงแค่สร้างการละเล่น แต่ไม่มีสิ่งใดเป็นเช่นนั้น ทุกสิ่งที่พ่อบอกลูกนั้นง่ายตายอย่างยิ่ง! เพียงแต่จดจำพ่อแล้วอัลลอยในลูกจะถูกขจัดทิ้งไป ท่านไม่ได้ให้ความยากลำบากอื่นใดแก่ลูก ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ที่เคยเป็นทองแท้ เวลานี้ได้อยู่อย่างหลอกลวงและจะกลับมาเป็นทองแท้อีกครั้งด้วยไฟของการจดจำระลึกถึง ทองนั้นไม่สามารถที่จะได้รับการทำให้บริสุทธิ์โดยที่ไม่ถูกใส่ลงไปในไฟ สิ่งนี้เรียกว่าไฟโยคะ นี่คือการประเด็นของการจดจำระลึกถึง ผู้คนเหล่านั้นก็สอนหะฐะโยคะประเภทต่างๆ มากมาย พ่อบอกลูก: จดจำพ่อขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา! ลูกจะสามารถนั่งในท่าเฉพาและจดจำพ่อได้นานเพียงไร? ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงขณะที่เดินเหินและ

ทำทุกสิ่ง ถึงแม้ว่าลูกล้มป่วยลูกก็สามารถที่จะนอนลงที่นี่และจดจำบาบา จดจำชีพบาบาและดวงจักรก็เท่านั้นเอง! และแล้วพวกเขาได้เขียนว่าควรจะมีการนำบุคคลนั้นไปริมฝั่งแม่น้ำคงคาพร้อมกับน้ำทิพย์ที่ริมฝีปากของเขา ที่ริมฝั่งแม่น้ำคงคาลูกก็จะพบแต่น้ำของแม่น้ำคงคาเท่านั้นและเหตุนี้เองผู้คนจึงไปและอยู่ที่ฮาริดวาร์ พ่อพูดว่า: ลูกสามารถอยู่ที่ใดก็ตาม ถึงแม้ว่าลูกล้มป่วยก็เพียงแต่จดจำพ่อ ชีวิตนั้นควรจะจากร่างขณะที่ลูกกำลังดวงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง จงฝึกฝนสิ่งนี้! มีความแตกต่างเหมือนกับกลางวันและกลางคืนระหว่างสิ่งต่างๆ ของหนทางของความรู้และสิ่งต่างๆ ของหนทางบักดี ลูกนั้นได้กลายเป็นนายแห่งสวรรค์ด้วยการมีการจดจำระลึกถึง ได้มีการบอกทหาทั้งหลายว่า: ผู้ที่ตายในสนามรบจะไปสู่สวรรค์ ในความเป็นจริงนี่คือการรบ(battle) พวกเขาได้แสดงกองทัพของฆราวาสและพินดาवास เคยมีสงครามมหาภารตะ อย่างไรก็ตาม แล้วอะไรได้เกิดขึ้น? ไม่ได้มีการแสดงผลอะไรใด พวกเขาอยู่ในความมืดอย่างแท้จริงและไม่เข้าใจสิ่งใด เหตุนี้เองจึงเรียกว่าเป็นความมืดของความไม่รู้ พ่อได้มาเพื่อนำแสงสว่าง ท่านนั้นเรียกได้ว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้เดียวที่เต็มไปด้วยความรู้ (the knowledge-full One) เวลาที่ลูกได้รับความรู้ทั้งหมดแล้ว นั่นคือโลกที่ไม่มีตัวตนที่ซึ่งลูกๆ ดวงวิญญาณทั้งหมดอาศัยอยู่ นั่นเรียกว่าเป็นบราห์มันต์ด้วยเช่นกัน ผู้คนสร้างไฟบูชายัญของรูตราที่นี้ เป็นเพราะลูกได้นำคุณประโยชน์ให้แก่ผู้คนมากมายที่ลูกๆ ดวงวิญญาณนั้นได้รับการกราบไหว้บูชาพร้อมกันกับพ่อด้วย พร้อมกันกับพ่อลูกก็รับใช้ทางจิตวิญญาณแก่บาร์ตโดยเฉพาะและทั้งโลกโดยทั่วไป เหตุนี้เองลูกๆ นั้นจึงได้รับการกราบไหว้บูชาพร้อมกันกับพ่อ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะขับไล่พายุของมายา จดจำพ่อด้วยความรักเป็นอย่างมาก ทำให้ดวงวิญญาณกลายเป็นทองแท้ด้วยไฟของโยคะ
2. กลายเป็นผู้สละละทิ้งที่ไม่ยึดจำกัดและลืมนานี้ โลกกำลังเปลี่ยนแปลงและลูกต้องไปสู่โลกใหม่ ดังนั้นละทิ้งโลกเก่านี้!

พร: ขอให้ลูกอยู่เหนือทุกสิ่งและเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง และอยู่อย่างเป็นอิสระจากสิ่งดึงดูดทั้งหมดด้วยการตระหนักรู้ของการเป็นผู้ยิ่งใหญ่ (mahaan-มะหาน) และ เป็นแขกผู้มาเยือน (mehmaan-เมห์มาน) เพื่อที่จะสร้างสภาพของผู้สังเกตการณ์ที่ละวางผู้ที่อยู่เหนือทุกสิ่ง จงใส่ใจในสองสิ่ง 1) ฉันเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ (great) 2) เวลานี้ฉันเป็นแขกผู้มาเยือน (guest) ในโลกเก่านี้และในร่างเก่านี้ เมื่อลูกมีการตระหนักรู้นี้ ความอ่อนแอทั้งหมด และการดึงดูดของความผูกพันยึดมั่นจะจบสิ้นโดยอัตโนมัติอย่างง่ายดาย โดยการพิจารณาตนเองว่าเป็นผู้ยิ่งใหญ่ การกระทำที่ธรรมดาที่ลูกกระทำ และความคิดต่างๆ ที่ลูกมี ภายใต้อิทธิพลของสันสการ์ของลูก จะได้รับการเปลี่ยนแปลง โดยการเคลื่อนไหวไปขณะที่พิจารณาตนเองว่ายิ่งใหญ่และเป็นแขกผู้มาเยือน ลูกจะกลับมามีค่าควรแก่การสรรเสริญ

คติพจน์: ด้วยความปรารถนาดีและหยาดหยดของความร่วมมือจากทุกคน งานต่างๆ ที่ใหญ่โตที่สุดจะกลับมาง่ายดาย

*** โอม ซานติ ***